



Zborové listy



Z obsahu:

Slovo na tento mesiac
Povianočné nokturno
Význam kultúry a nejasností okolo toho
Poézia
Zúštávame svieži
Cirkev nemajúca poškrvny ani vrásky



Slovo na tento mesiac

Vtedy povedal Ježiš Židom, ktorí mu uverili: Keď vy zostanete v mojom slove, v pravde ste mojimi učeníkmi a poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí.

Ján 8:31-32

Do nového roku radi by sme vstúpili s novým programom či predsavzatím. Máme svoje túžby a predstavy o tom, čo nás čaká a čo by sme radi uskutočnili. Isté je, že nemôžeme pracovať bezcieľne. Veriaci v Pána Ježiša si uvedomuje, že tým konečným cieľom je to, aby sme boli tam, kde je náš Pán. V tom prípade znamená to dať sa ním viesť a prijímať jeho rady na cestu viery. Uvedomujem si, že žijeme na tomto svete v množstve rôznych názorov učení náboženstiev smerov, v spoločnosti, v ktorej je nám ťažko sa orientovať. Však máme slovo nášho Pána, v ktorom nám dáva dôležitý princíp pre jeho nasledovníkov- učeníkov. Z Božej milosti máme svetlo na cestu. Základným predpokladom je, aby sme dôverovali Pánovi, tomu čo hovorí, čo učil, čo zjavil v Duchu Svätom svojim apoštolom a čo máme uložené v Písme. Na tejto ceste zostávania vierou v jeho slove osvedčujem pravosť nasledovníkov a tým sa nám otvára cesta k poznaniu oslobodzujúcej pravdy. Ide o slobodu z Božej pravdy a v Božej pravde. Ved' preto prišiel Pán Ježiš, aby vydal svedectvo pravde. Jeho Duch pravdy nekompromisne odkrýva pravdu o našom živote, aby nás uviedol k pravej slobode Božích detí. Malm hovorí: "Ducha pravdy nezaujímam, ako by sme mali cítiť, veriť, myslieť a konať. Zaujímam sa len o pravdu". Ako to je? Jeho prostredníctvom pochopíme, že sa nikdy nemôžeme stať slobodnými ľuďmi inak než skrze pravdu. Princíp „malo by to byť takto“ nás môže len zotročiť. Áno, skutočne je tento zbožný princíp často najväčším nepriateľom Ducha pravdy." Milí bratia a sestry, otvárajme aj v tomto roku Duchu Svätému, aby nás mohol uviesť do každej pravdy a aby sme dozrievali v pravú slobodu Božích detí. Ved' preto trpel Pán Ježiš na kríži, aby sme mohli brať účasť na takomto živote s Ním.

Váš brat kazateľ



Povianočné noktúrno

Tichá noc v prevedení detskej minikapely pod taktovkou sestry Beátky bez slov vo mne spustila povianočnú lavínu asociácií. Ak sa už v modlitebni nepatrí tieskať, je vhodné aspoň takto poďakovať malým muzikantom. Ak mi dovolíte, pokúsim sa nahradiť pieseň bez slov týmto príspevkom nadväzne na Evanjelium Jána 21,3 z druhého konca.

Tichá noc. Ježiš ukrižovaný a pochovaný. Ryby neberú. Nebo plné hviezd, ale žiadna v pohybe, ktorá by naznačovala smer, kam je teba ísť. Len Polárka potvrdzuje sever, aby sa svet vrtel okolo správnej osi a umožnil rybárom návrat späť na pevnú zem. Ten, čo robil divy a kráčal po vlnách, je už menej ako prelud. Márnosť – všetko bolo zbytočné.

A v tom najhlbšom bode beznádeje sa chcem, bratia a sestry, s vami zastaviť. Pod tou istou oblohou plnou hviezd sa zrodila viera Abraháмова, vzišla hviezda betlehemska, i kvapky krvavého potu na Ježišovej tvári v Getsemanskej záhrade. Ticho, hlboká tma. Čas zlodejov, zradcov i samovrahov. V súčte strát, sklamaní, nesplnených želaní, chorôb, ublížení a bolestí nemá výčitka – „kde si bol, Ty všemocný, ak si, že si to všetko dopustil!?!“ Čas pre zrod nových teórií a teológií (TaT) smrti Boha, Boha – trpiteľa, i samovládca Boha – človeka, ktorý si silou peňazí podriadi zákony, politiku i spoločenskú morálku. Nová TaT sa materializuje. Zaberá sa orná pôda chránená zákonom, zaberajú sa námestia a parky pre chrámy komercie a kratochvíle. Zo živého Boha, Darcu života, sme vygenerovali komerčne úspešný symbol Vianoc s Ježiškom a žiaľ, Krista zmrŕtvychvstalého sme zredukovali na krucifix Krista ukrižovaného. S ekonomickou silou sponzorov sa drevo kríža nahrádza ušľachtilejším materiálom – vzácnym kameňom a bronzom, aby svet videl, že tu vládnu kresťania. Ale žiaľ, tak ako všetky symboly moci zneužitím moci sa stali nežiaducimi, aj kríž v službách moci je v ohrození. Podobnosť začiatku slov „kríž“ a „Kristus“ asi tiež prispela k tomu, že kríž a nie Kristus večne živý sa stal symbolom kresťanstva vôbec.

Že je to tvrdenie prehnané? Pozor ale na infláciu a devalváciu obsahu slov i symbolov! Chceme byť kresťania bojovníkmi na spôsob krížiakov alebo kristovcami?

Ak na počiatku bolo Slovo (Ján 1,1), súdim, že obsah slov kresťanského kréda musíme názorne ilustrovať našimi životmi všade tam, kde pôsobíme. Inak sa SLOVO najvzácnnejšie rozplynie v mori subjektivismu a liberalizmu. Nevzklíči a neprinesie úrodu! A my kresťania budeme jeho hrobármí. „Byť, či nebyť“ – to je takto už nielen hamletovská otázka, ale aj otázka kresťanstva a ľudstva vôbec.

Milan Motýľ



P.S: Tak ako brat kazateľ prepotrebné slovo porozumenia a povzbudenia AMEN z lavíc modlitebne od nás zriedkakedy počuje, aj Redakčná rada Zborových listov potrebuje čitateľskú odozvu. Skrinka na chodbe čaká na vaše aj anonymné podnety.

Chrobák v hlave



„Najistejšie miesto je vždy to, na ktoré nás postaví Boh.“

Susanne Stobrová

Význam kultúry a nejasnosti okolo toho

Ed Stetzer

Písmo berie vážne kultúry. Aj našu, súčasnú. Nepotrebujú byť obnovované, opravované alebo reformované. Naopak, čo musí byť reformované, je naše pochopenie, poslušnosť Božiemu slovu a praktický misijný život v kontexte našej doby. To je Božia misia. Keď žijeme pokornú pravovernosť a pokornú misiu, stávame sa soľou a svetlom v stále sa meniacej kultúre – verní učeníu Biblie, platní kultúrne. Tu je krátky článok, ktorý som napísal pre mojich priateľov z „Catalystu“ (konferencia, ktorá sa venuje podpore a budovaniu laických aj profesionálnych cirkevných pracovníkov - pozn. prekl.). Článok môže byť povzbudením aj pre vás:

Boj je v plnom prúde. Tak, ako keď obri ťahajú lano, obe strany ťahajú veľkou silou. Bojovné armády – dôležitosť vnímania kultúry verzus vernosť biblickému učeníu, klasická tyrania myslenia „BUĎ-ALEBO“. Áno, brat vážne kultúru je mätúce.

Na jednej strane môže byť cirkev príliš zameraná na dôležitosť kultúry, čím stráca jasné poslanstvo. Nemyslíte si, že sa to nestáva, už sa to stalo v mnohých spoločenstvách a denomináciách. Na druhej strane, cirkev sa môže rozhodnúť aj tak, že na kultúre nezáleží. Vedie to k tomu, že cirkevné spoločenstvo má nezrozumiteľné poslanstvo evanjelia a mátie tých, ktorí sú „mimo (vonku)“. Dovoľte mi navrhnúť alternatívu: naše zbory potrebujú byť biblické učením, začlenené kultúrne. Majú byť spoločenstvami, ktoré počítajú s kultúrou (a neboja sa jej – pozn. prekladateľa).

Nie všetci sú nadšení tým, čo som teraz povedal. Fungujú aj také duchovné služby, kde vám budú tvrdiť, že si na kultúru netreba dávať pozor. V ich ponímaní je



čistá cirkev tá, ktorá je oddelená nielen od hriechu, ale aj od hriešnikov a ich kultúry, ktorú s nimi denne zdieľajú.

Kázať proti kultúre je ako kázať proti niekoho domovu – je to iba miesto, kde žijú. Domov je buď dobrý alebo zlý. Avšak kultúra môže byť mixom – voda, v ktorej plávame aj šošovka, cez ktorú sa na svet pozeráme. Evanjelium potrebuje prísť, usídlíť sa a pôsobiť. V každej kultúre (alebo dome).

Kázať proti kultúre nie je modelom novozákonnej cirkvi, ani cirkvi počas histórie a ani dnešnej.

Na kultúre záleží!! Počas 2000-ročnej histórii misionári odvážne siali posolstvo evanjelia a snažili sa o maximálnu zrozumiteľnosť. Počas tých dvoch tisícročí meniace sa kultúry ovplyvňovali cirkev a ich misijné stratégie. Aj naopak, v mnohých prípadoch cirkev ovplyvňovala kultúru. Dôvod, prečo sa modely duchovných prác museli meniť, bol, že ich nemiencie sa posolstvo muselo zasiahnuť meniaci sa svet. Týmto posolstvom je Kristus, evanjelium, Písmo. List Júdov 3 hovorí, že sme „bojovníci za vieru odovzdanú raz navždy svätým“. Toto je podstatné.

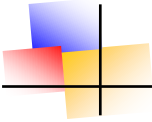
Ale, Biblia nám jasne dáva mandát/právo činiť posolstvo evanjelia zrozumiteľným. Robíme viac, ako len prekladáme, interpretujeme Písmo do jazyka. Musíme ho taktiež prekladať a hovoriť do kultúry. Pavol povedal v 1.Korintským 9,22-23: „Všetkým som bol všetko, aby som aspoň niektorých priviedol ku spaseniu“. Prečo?

Pretože posolstvo musí byť kontextualizované (vložené do dobovej a myšlienkovvej kultúry). Ale, „AKO?“ má služba vyzerieť, je v mnohých prípadoch, určované „KTO, KEDY, KDE“ danej kultúry. Toto je tak isto podstatné.

Musíme oboje, zápasíť aj kontextualizovať. To prináša rovnováhu medzi našou rečou a správaním sa. Keď zápasíme za posolstvo evanjelia, zostávame verní učeníu Biblie. Keď kontextualizujeme, komunikujeme posolstvo efektívne. Keď zápasíme a kontextualizujeme, naše cirkevné spoločenstvá sú biblicky verné, začlenené v kultúre. Sú spoločenstvami, ktoré s ňou rátajú.

Tí, ktorí kážu proti kultúre, si neuvedomujú, že žijú v jednej z nich. Ale dynamická kultúra okolo nich nie je tá, akú majú vo svojom zbore (čo im bolestivo prekáža – pozn. prekladateľa). To, po čom túžia, nie je kultúra Písma, ale nostalgická náboženská kultúra minulej doby. Irónia na celej veci je to, že každej cirkvi na kultúre veľmi záleží. Ale, jednoducho záleží na tom, či sa kultúra spoločenstva nejakým spôsobom podobá kultúre - mimo.

Kontextualizácia neznamená, že vaše cirkevné spoločenstvo má vyzerieť ako Northpoint (Atlanta) alebo Mosaic (Los Angeles). *Pozn. prekl.: spoločenstvá, ktoré efektívne zasahujú evanjeliom oblasť, v ktorej žijú. V budovaní zboru patria medzi „úspešné“.* Môže to znamenať niečo úplne iné. Kultúrne začlenené spoločenstvo vo



vašom meste, obci môže vyzeráť úplne inak ako kultúrne začlenené cirkevné spoločenstvo v inom meste. Avšak mnohí z nás tomu nerozumejú. Strácajú tento pohľad. Prečo? Pretože príliš veľa kazateľov vedie zbory „zo“ svojich predstáv a nie „z“ komunit(1), v ktorých žijú (mestá, obce). Ale pravda je, že ak sa pastiersky nevieš starať o ľudí, ktorých ti Boh dáva, nemiluješ ich. John Knox povedal: „Daj mi Škótsko, alebo zomriem!“. Mal vášeň pre ľudí v Škótsku. My tiež potrebujeme mať vášeň pre ľudí, vo svojom okolí a milovať ich aj s ich kultúrou (i keď sú v tam veci, ktoré sú ťažké a vyžadujú si biblickú kritiku – Skutky 17).

Opakom tohto vášnivého záujmu je „žiadostivosť po inom spoločenstve“ alebo „demografická závisť“. Mnoho kazateľov je žiadostivých po spoločenstve niekoho iného. Chcú, aby ich zbor vyzeral ako zbor v kultúre Bratislavy, New Yorku alebo vo Švajčiarsku, aj keď žijú v Košiciach. Ale toto nie je riešením.

Biblicky verné

Predovšetkým zbor a služby, misie musia byť biblicky verné. Mnoho dobrých konferencií o kreativite a službe sú užitočné. Ale si musíme pamätať, že naším cieľom je aplikovať túto kreativitu biblickým a kultúrne zasadeným spôsobom. Dôvod, prečo je potrebné s kultúrou „spolupracovať“ nie je byť „cool“ (kúú!), trendový, dobový – slová, ktoré sa môžu stať pre nás modlami – ale, aby tí, ktorí žijú v našej kultúre, mohli počuť posolstvo o Ježišovi Kristovi. Toto posolstvo je viac ako: „Pod' ku Kristovi“. Zahrňuje to, ako žijeme, aké sú naše priority a skutočné hodnoty. Naše zbory majú zvestovať posolstvo evanjelia, kdekoľvek sú a v akomkoľvek kultúrnom kontexte. Musia byť známe tým, že milujú Božie slovo a preto chcú žiť inak ako svet.

Kultúrne začlenené

Spoločenstvá, ktoré sú biblicky verné – Božej misii – budú slúžiť ľuďom v kultúre. My, ktorí sme kresťania, by sme mali vyzeráť podobne, nie identicky – rovnako, ako je naša kultúra. Ak to nebudeme robiť, ľudia budú predpokladať, že byť kresťanom znamená - jednoducho byť iným. Obliekať sa inakšie, počúvať iný štýl hudby, voliť jednotne (parlamenté voľby a pod., názory..). Budú brať kresťanov ako ľudí iných šiat, hudby a politickej orientácie. Znamená to, že kresťania majú používať inú reč, oblečenie, životný štýl, pretože žijú inakšie.

Čeliť kultúre

Ježiš povedal, že máme byť „vo“ svete, ale nie „zo“ sveta. Mnoho zborov dnes robí presný opak. Sú „zo“ sveta, ale nie „vo“ svete. Musíme sa učiť, aby sme vyzerali (vonkajším zjavom) ako svet, ale žiť inakšie. Veľa zborov v USA (aj inde na svete – pozn. prekl.) dnes robí presný opak. Napríklad, rozvodovosť medzi „znovuzrodenými“ kresťanmi je vyššia ako medzi necirkevníkmi, hoci ich bohoslužby vyzerajú ako výlet do múzea. Sú návratom do čias, keď kultúra bola viac „svätá“ a o rozvoje nebolo ani počuť. Dnes držíme kultúru múzea a zanechávame biblickú morálku



– zlá voľba. Radšej by mali kresťania čeliť kultúre – v rodinnom živote, hodnotách, financiách a v ďalších oblastiach života. Nemali by „vyzerateľ“ inakšie, ale mali by jej kontrastovať hodnotami.

Prečo by nám malo záležať na kultúrnej začlenennej službe, ak máme posolstvo, ktoré sa nikdy nemení? Pretože, ak to robiť nebudeme, posolstvo evanjelia bude popletené, nerozoznateľné od kultúry starobylosti. Neveriaci si potom myslia, že kresťanstvo nie je živá viera, ale starobylá kultúra. Našou prácou je hýbať s „tvrdými“ uhlovými kameňmi kultúry, ale nie s uhlovým kameňom kríža (1Kor 1.23). Žiaľ, uhlový kameň Krista je často nahradený uhlovým kameňom cirkvi – spoločenstva. Väčšina ľudí, ktorí odchádzajú do iných náboženstiev a siekt, nie sú nimi „očarovaní a odvedení“. Sú zmätení našou „praxou“.

Najľahšou cestou je ísť na konferenciu, prečítať si dobrú knihu a v hlave si vytvoríť „správne cirkevné spoločenstvo“ - zasahujúce svet, cool (kúúú), trendové a dobové. Ale biblickou cestou je objaviť Pavlove spôsoby v Skutkoch 17. Putovať po Aténach. Sledovať pozorne modly kultúry. Nech zastavia tvoje srdce a zapália tvoju myseľ. Dovoľ Božej vášni, aby ťa viedla povedať: „Daj mi Atény, alebo zomriem!“. Potom s odvahou vezmi evanjelium tým, ktorí budú vidieť jeho zachránené posolstvo, budú dôverovať jeho pravde a prijmú Záchrancu – Ježiša Krista.

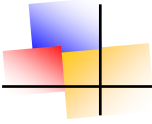
(1) z komunit = kultúrny kontext prostredia, v ktorom pastier (kazateľ, zbor) pôsobí

Preložené z originálu: „Why is cultural relevance a big deal?“ author: Ed Stetzer - misionológ a riaditeľ Centra pre misijný výskum (Center for Missional Research). Založil zbory v New Yorku, Pensylvánii a Georgii. Je kazateľom, vyučuje pastorov a zakladateľov nových zborov. Má 2 tituly Masters a dva Doktoráty. Je autorom mnohých kníh a publikácií.

Slovo prekladateľa

Apoštol Pavol, náš vzor misionára a zakladateľa zborov sa správa trochu netradične. Prechádza sa medzi modlami, sochami, bôžikmi danej doby – v Aténach. Nezboril ich na zem, nepohádzal a nerozdupal (bežná prax v Starom zákone). Namiesto toho ich „využil“ na zvestovanie evanjelia. Táto udalosť je popísaná v Skutkoch 17. Domnievam sa, že článok nášmu zboru môže poslúžiť, aby sme múdro, citlivo, ale na druhej strane nekompromisne zvestovali evanjelium. Pán Boh má o ľudí v Košiciach záujem...

Preložil E. Mittelmann



Jevgenij Jevtušenko: Daj, Bože!

(1990, preklad Ľubomír Feldek)

Daj Bože, slepcom znova znak,
hrbáčom rovný chrbát navráť.
Daj, Bože, božstva – Kristov však
z nás nerob, Krista ťažko zahrať.

Daj, Bože, nikdy nevládnuť
a kašľať na hrdinské gestá.
Byť bohatým, no nekradnúť –
ak bola by aj taká cesta.

Daj, Bože, dobrý odhad mať –
uniknúť všetkým dravým bandám.
A nebyť obeť ani kat,
úbožiak ani miliardár.

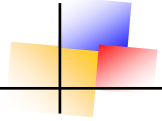
Daj, Bože, trzných rán nech niet,
keď zúri vojna všetkých putík,
daj Bože, poznať celý svet
a neprísť o svoj rodný kútik.

Daj, aby moja otčina
na nenakopla čizmou niekde.
Daj, aby moja jediná
na milovala vždy – aj v biede.

Daj, Bože, svoj hlas dieťaťu
a ochraňuj nás od klamárov.
Daj Krista uvidieť už tu –
ak s mužskou nie, tak s ženskou tvárou.

Nie kríž – len krížik nesieme
a kľakáme si na obrúsok.
No vieru stratiť nechceme –
daj, Bože, Boha aspoň kúsok.

Daj, Bože, všetko, všetučko
a všetkým – nik nech škodný nie je...
Daj, Bože, všetko – no len to,
začo nás hanba neobleje.



Zůstáváme svěží?

Ježíš mu odpověděl: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží.“ - Jan 3,3

Někdy jsme svěží a chce se nám jít na modlitební shromáždění, ale chce se nám stejně do tak obyčejné práce, jako je čištění bot? Nové narození z Ducha je zjevným Božím aktem, byť tajemným jako vítr a překvapujícím jako Bůh sám. Nevíme, kde začíná – to zůstává skryto v hlubinách naší duše. Narodit se znovu shůry je trvalý, stálý a věčný počátek. Občerstvuje naše myšlenky, slova, celý život – je to život z Boha, který nás neustále něčím překvapuje. Vyčpělost je známkou, že v našem životě s Bohem není něco v pořádku. Říkáme si: „Tohle musím udělat, jinak to nikdo neudělá“. To je první známkou takové vyčpělosti. Jsme teď svěží, nebo jsme opotřebovaní a neustále se sháníme po něčem, co je třeba udělat? Svěžest není důsledkem poslušnosti; přichází od Ducha svatého. Poslušnost nás udržuje „v světle, jako on je v světle“ (1. Janova 1,7).

Horlivě si střežte svůj vztah s Bohem. Ježíš se modlil, „aby byli jedno, jako my jsme jedno“ – a nic jiného mezi námi (Jan 17,22). Udržujte svůj život stále otevřený pro Ježíše Krista a dejte pozor, abyste to nepředstírali. Čerpáte život z nějakého jiného zdroje než ze samotného Boha? Je-li zdroj vaší síly a svěžesti jinde, ani si neuvědomíte, že se z vašeho života vytratila Boží moc. Narodit se z Ducha znamená daleko více, než si obvykle myslíme. Nevyčerpatelný zdroj Božího života nás udržuje naprosto svěží ke každému dílu, je naší inspirací a dává nám novou vizi.

Oswald Chambers
(Z knihy „To nejlepší pro Jeho slávu“)

Chrobák v hlavě



„Viera je modlitba s pohľadom upretým na Boha, nie na ťažkosti.“

Oswald Chambers



Cirkev nemajúca poškrvny ani vrásky (Ef 5,27)

Pýtam sa seba samého, ale i vás, bratia a sestry, ako vnímate túto Pavlovu charakteristiku Cirkvi. Možno si povieť – hodí sa na Cirkev ako takú, ale keď myslíme na zbor, na náš zbor, dokonca na ľudí v ňom, strácame akúkoľvek spojitosť s týmto obrazom či predstavou. Ja bez poškrvny a vrásky? A predsa: nevidel aj teba či mňa Pavol, keď myslel na Cirkev? Nie sme jej údmi? Aká má byť ako celok, keď je tvorená z jednotlivcov, ako som ja či ty?!

Koľkých si pozval na evanjelizáciu? Si presvedčený, že ľudia potrebujú počuť základnú zvesť o spasení, ale aj o svojej hriešnosti v spojení so zahynutím bez Ježiša Krista? Na rozdiel od nás, ktorí sedíme v laviciach tohto zboru už roky! Nám evanjelizácia nebola určená? A ak bola - ako? Čo mala splniť? Mala vôbec niečo splniť pri veriacich ľuďoch, za ktorých sa považujeme a sme nimi? Premýšľal som o tom takto pred ňou, počas nej a po nej? Nemala aj nás, veriacich, nejako zmobilizovať k činnosti, prebudiť...? Sme bez poškrvny a vrásky? Týchto drobných chýb krásy?!

A predsa. V pohľade dozadu, do Písma, práve tieto maličkosti spôsobili veľké závery. Ľudia stratili na podklade malých vecí veľmi závažné. Abrahám, náš otec viery, stratil všetok svoj vplyv na Abimelecha práve prostredníctvom poškrvny podvodu. (1M 20) Mária (Mojžišova sestra) bola zasiahnutá malomocenstvom pre maličkosť, ktorú si my už ani ako poškrvnu nevedujeme: neoprávnene kritizovala jedno z Božích detí. (4M 12) A čo Achan, keď zatúžil po veciach, ktoré Boh zakázal? Uvedol nešťastie na celý tábor Izraela! (Joz 7,21) Nezabúdame ani na Dávida, muža podľa Božieho srdca, akú poškrvnu na sebe nesie až pred našu tvár! (2Sm 12,9) Boží prorok Bálam kvôli svojej poškrvne leží mŕtvy medzi Božími nepriateľmi! Marta, taká starostlivá o hmotné pohostenie, na rozdiel od svojej sestry Márie, prišla o neopakovateľné požehnanie!

Evanjelizácia nám veriacim mala pripomenúť otázku našej svätosti, čistoty a oddelenia od všetkého svetského a hmotného a na druhej strane nás mala zasvätiť pre Boha. Žijeme na Božiu česť alebo na nečesť? Akú vzdialenosť osvecujú naše horiace lampy? Sú čisté alebo zanesené dymom? Je v nich dostatok oleja? Sme bdeli a ostražití? Nie je aj naša tvár, ako tvár svetských ľudí rovnako posiatá vráskami starostí o budúcnosť? Nemáme na nej nové vrásky zo zdražovania, z prijatia eura? Bojíme sa staroby? Smrti?

Si spokojný alebo nespokojný s týmto zborom? S jeho kazateľom? Staršovstvom? Iste máš plno výhrad – a aj právom. Ale je tu ešte jedna rovina, do ktorej mala vstúpiť evanjelizácia: Je spokojný s tebou tvoj Pán? Ak si prežil dotyk Božieho Ducha, potom máš úprimnú snahu „očistiť sa od každej poškrvny tela i ducha, aby mohla byť v tebe dovŕšená svätosť v bázni pred Bohom“ (2K 7,1). Miroslav Bielik



Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

- ✚ **Nácvik chvál:** v nedeľu o 8.30 hod. v modlitebni (vedie J. Havrila)
- ✚ **Modlitebná chvíľa:** v nedeľu o 9.30 hod. v modlitebni
- ✚ **Program pre deti** je každú nedeľu:
 - malá besiedka: od 10.25 do 11.00 hod.
 - veľká besiedka: od 9:30 do 10:00 hod.
- ✚ **Besiedka – nácvik spevu:** v nedeľu od 11.00 do 11.20 hod.



Kto potrebuje službu autom, nech sa obráti na brata kazateľa.

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

Kontakty:

kancelária zboru: 055/62 254 24; kaz. P. Halža 0907 927590

Jubilanti: Lišková O.

Gubeková M.

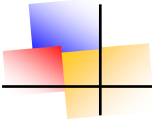
Služba pri ozvučení: Ján Havrila

Služba prekladu kázne: Daniel Liška



Modlitebné podnety:

- ✚ Za program v mesiaci
- ✚ Za vzájomnú úctu a rešpekt jeden k druhému
- ✚ Za stretnutie kazateľov celej CB 27.-29.1.2008
- ✚ Za duchovnú jednotu v zbore
- ✚ Za chorých a starších bratov a sestry
- ✚ Za všetky zložky v zbore
- ✚ Za projekt Bardejovská



Program na mesiac január

1.	Ut	10. 00 Novoročná bohoslužba / kaz. P. Halža
2.	Št	17. 00 Mládež
3.	Št	18. 00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/.
6.	Ne	9. 30 Modlitby /L. Straka/; 10. 00 Bohoslužba /M. Bielik /; 18. 00 Začiatok mod. týždňa
7.	Po	18. 00 Modlitebný al. týždeň v ECAV
8.	Ut	18. 00 Modlitebný al. týždeň v CB
9.	Št	18. 00 Modlitebný al. týždeň v BJB
10.	Št	18. 00 Modlitebný al. týždeň v AC
11.	Pi	18. 00 Modlitebný al. týždeň v Ref. cirkvi 15. 00 Náboženstvo
12.	So	18. 00 Mestská mládež v AC
13.	Ne	9. 30 Modlitby /M. Liška/; 10. 00 Bohoslužba /kaz. P. Halža/; Stretnutie rodín
14.	Po	Staršovstvo 17. 00
15.	Ut	18. 00 Mládež
17.	Št	18. 00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/.
20.	Ne	9. 30 Modlitby /M. Havrila/; 10. 00 Bohoslužba /kaz. P. Halža/; 18. 00 Michal'any
22.	Ut	18. 00 Mládež
24.	Št	18. 00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/.
25.	Pi	15. 00 Náboženstvo
27.	Ne	9. 30 Modlitby /F. Kaleja/; 10. 00 Svedectvá zo života viery; Stretnutie skupín zboru
29.	Ut	18. 00 Mládež
31.	Št	18. 00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/.

Zmena programu vyhradená.

Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.

Len pre vnútornú potrebu.

Uzávierka nasledujúceho čísla je v utorok 18.2.2008 na redakčnej rade.

Vopred ďakujeme za príspevky.

Redakcia: M. Motýľ, br. kaz. Halža, L. Straka, I. Žežula, M. Bielik, J. Kutlíková.

Web: <http://www.cb.sk>